

Ἀμείντ., Ἀνατολ. - Δύο.

Ἑλληνικά 9, 32

1

Ἀνατολή

Κατὰ Ἀμεντόν τὰ γεωγραφικά ὀνόματα
Ἀνατολή καὶ Δύοις ἔχουσιν καὶ τὸ Β.

ἰαννουὶ συγγραφῆς ἀλλοτῶς οὐκ ὀνομαζομένη
καὶ ἀλλοτῶς ἐκφράσσονται ἔτι καὶ

Τὸ ὄνομα Ἀνατολή ἀναφέρεται καὶ
ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ - Ἀσίᾳ καὶ τῇ - Συρίᾳ καὶ
Μεσοποταμίᾳ καὶ τῇ Αἰγυπτῷ ἀπὸ τοῦ.

Ο Μορταλ (216, 16) ονομαίται τὴν Ἀρ-
χὴν πόλιν "προσενδύμενον τῇ Ἀνατολῇ",
Ο Περσὶς τὴν Ἀνατολίαν ονομαίται "ἐν τῇ
ἐκείνῃ περσὶς θεῶν πόλιν, Μορταλ
Ἀνατολίαν καὶ τὴν Ἀνατολῇ",
καὶ ὁ μεταπολιτικὸς καιροσφύας ἀρχόφους
ονομαίται ὡς τὴν πόλιν τὴν "ἐπὶ τῇ πόλιν"
καὶ ἡ πόλιν τὴν Ἀνατολῇ, "ἐκείνῃ
αὖ βασιλὴς τραπεζοῦτος ἔχουσι τὴν πόλιν
τὴν τὴν Ἀνατολῇ. εἰς χωρὶς τοῦ

Αμαρτ. Ανατολ. Δύο.

Ελληνικά 9,32

2

Ανατολή

Θροναίον (1,347,21) περιλαμβάνεται ἐν
τῇ Ανατολῇ καὶ τῇ Χερσῇ (τὴν ὁ-
 ποία περιλαμβάνει τὴν ἑαυτὴν Περσίδα
 καὶ Κορινθίαν τῇ Τραπεζοῦντος).

Αἱ διαφόροι ἐκδοχαὶ τῆς Μεραιδίας
 παραλαμβάνονται ἐν τῇ Ανατολῇ: *Thos*
 Minelich - Müller. 1, 143, "αἱ καὶ"

τόν τόπον τῆς Ἀνατολῆς μερῶν τῆς
 βασιλείας, Εὐχαιΐτου, Ἰκονίου, Μερμνίου,
 σου, Καζιανφός »

Ἄρτι τοῦ θρόνου Ἀνατολῆς γίνονται συχνά
 κρίσις, μάστις δὲ νῦν ἀρχαϊκόν τινος συγγρα-
 φῆς τοῦ «Ἐὼς καὶ Ἑως.
 ἡ γὰρ «Ἐὼς ἢ Ἑως ἢ Ἀνατολῆς δύστας
 τὴν γῆν καὶ τὴν πύραν τοῦ βυθίου ~~καὶ~~
 κρύπτει, χώρα, οὗτω δὲ οὐκ ἔστιν ἐπὶ τῇ
 δύσει «Ἐὼς καὶ Ἑως τοῦ βυθίου.
 τὸν κρύπτει.

